ISSN 1725-5171

Euroopa Liidu Teataja

C 68

50. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

24. märts 2007

Teave ja teatised

Teatis nr | Sisukord | Lehekülg

I *Resolutsioonid, soovitused, suunised ja arvamused*

RESOLUTSIOONID

Nõukogu

2007/C 68/01 Nõukogu resolutsioon, 22 märtsi 2007, turvalise infoühiskonna strateegia kohta Euroopas 1

II *Teatised*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE JA ORGANITE TEATISED

Komisjon

2007/C 68/02 Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine — Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid [1] 5

2007/C 68/03 Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine — Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid 8

2007/C 68/04 Komisjoni tõlgendusteatis teisest liikmesriigist pärit mootorsõidukite registreerimise korra kohta [1] 15

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT

Komisjon

2007/C 68/05 Euro vahetuskurss 25

2007/C 68/06 Regionaalabi suunised aastateks 2007–2013 — Regionaalabi kaart: Portugal, Küpros [1] 26

ET

[1] EMPs kohaldatav tekst

I

(Resolutsioonid, soovitused, suunised ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

NÕUKOGU

NÕUKOGU RESOLUTSIOON,

22 märtsi 2007,

turvalise infoühiskonna strateegia kohta Euroopas

(2007/C 68/01)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

VÕTAB VASTU KÄESOLEVA RESOLUTSIOONI JA

TERVITAB

komisjoni 31. mai 2006. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele — Turvalise infoühiskonna strateegia — "Dialoog, partnerlus ja aktiivne osalemine";

MÄRGIB

komisjoni 15. novembri 2006. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele rämpsposti, nuhkvara ja õelvara vastu võitlemise kohta;

TULETAB MEELDE

1. nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta resolutsiooni ühise lähenemisviisi ja erimeetmete kohta võrgu- ja infoturbe valdkonnas ([1]);

2. nõukogu 18. veebruari 2003. aasta resolutsiooni Euroopa lähenemisviisi kohta võrgu- ja infoturbe kultuurile ([2]);

3. nõukogu 8.–9. märtsi 2004. aasta järeldusi otseturustusotstarbelise pealesunnitud teabe ehk rämpsposti kohta ja nõukogu 9./10. detsembri 2004. aasta järeldusi rämpsposti vastase võitluse kohta;

4. Euroopa Ülemkogu 2005. aasta märtsi järeldusi Lissaboni strateegia taaskäivitamise kohta ning Euroopa Ülemkogu 2006. aasta märtsi järeldusi, milles kutsutakse komisjoni ja liikmesriike üles aktiivselt rakendama uut i2010 strateegiat;

5. elektroonilist sidet käsitleva ELi õigusliku raamistikku ([3]) ja eelkõige sideturbe, privaatsuse ja konfidentsiaalsusega seotud sätted, mis on aidanud tagada isikuandmete ja privaatsuse kaitse kõrget taset ning üldkasutatavate sidevõrkude terviklikkust ja turvalisust;

6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 460/2004, millega luuakse Euroopa Võrgu- ja Infoturbeamet (ENISA) ([4]);

7. Tunise tegevuskava ja Tunise deklaratsiooni infoühiskonna maailma tippkohtumisel (WSIS), kus toodi esile vajadus jätkata võitlust küberkuritegevuse ja rämpsposti vastu, samas tagades privaatsuse ja sõnavabaduse kaitse, ning lisaks edendada, arendada ja viia ellu ülemaailmset küberturbe kultuuri koostöös kõikide sidusrühmadega;

8. eesistujariigi järeldused 27.–28. septembril 2006 Espoos, Soomes, toimunud iga-aastasel Euroopa infoühiskonna konverentsil "i2010 — Euroopa kõikehõlmava infoühiskonna suunas";

([1]) EÜT C 43, 16.2.2002, lk 2.
([2]) ELT C 48, 28.2.2003, lk 1.
([3]) Direktiivid 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv), 2002/20/EÜ (loadirektiiv), 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) (vastavalt EÜT L 210, 31.7.2002, lk 37, EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21 ja EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).
([4]) ELT L 77, 13.3.2004, lk 1.

SELLEST TULENEVALT RÕHUTAB, ET:

1. meie ühiskonnad liiguvad kiiresti uude arenguetappi — kõikehõlmava infoühiskonna suunas, kus kodanike igapäevategevused põhinevad üha rohkem info- ja sidetehnoloogiate ning samuti elektrooniliste sidevõrkude kasutamisel. Võrgu- ja infoturvet tuleks pidada selle arengu ja edu võtmeteguriks;

2. usaldus on edu ülitähtis osa uues infoühiskonnas. Usaldus on samuti seotud lõppkasutajate kogemusega ja vajadusega austada nende privaatsust. Seega ei tuleks võrgu- ja infoturvet pidada pelgalt tehniliseks küsimuseks;

3. võrgu- ja infoturve on oluline osa Euroopa inforuumi loomisel, mis moodustab osa i2010 algatusest ning seega aitab kaasa uuendatud Lissaboni strateegia edukale elluviimisele. Info- ja sidetehnoloogia on samuti innovatsiooni, majanduskasvu ja töökohtade loomise üliioluline koostisosa kogu majanduses;

4. meid kõikehõlmavasse infoühiskonda viivaid uusi tehnoloogiaid juba arendatakse. Murranguliste tehnoloogiate saabumine (näiteks kiired traadita võrgud, raadiosagedustuvastuse (RFID) seadmed, andurivõrgud) ja innovatiivsete, suuremahuliste teenuste (näiteks IP-televisioon (IPTV), IP-kõne (VoIP), mobiiltelevisioon ja teised mobiilteenused) toimimiseks on vaja nõuetekohasel tasemel võrgu- ja infoturvet kohe arendusetapi algusest peale, et saavutada tõeline kaubanduslik väärtus. Infoühiskonna arengu ja Euroopa konkurentsivõime seisukohalt on uute paljutõotavate uuenduste varane vastuvõtmine väga oluline. Valitsusasutused ja ettevõtted peaksid niipea, kui praktika seda võimaldab, võtma kasutusele turvalised uued tehnoloogiad ja teenused, et kiirendada nende laiaulatuslikku kasutuselevõttu;

5. ELi jaoks on strateegiliselt oluline, et Euroopa tööstus oleks võrkude ning turvatoodete ja -teenuste nõudlik kasutaja ja ka konkurentsivõimeline tarnija. Mitmekesisus, avatus ja koostalitlusvõime on turvalisuse lahutamatu osa ning neid tuleks edendada;

6. võrgu- ja infoturbealased teadmised ja oskused peavad samuti saama ühiskonnas kõikide üksikisikute ja sidusrühmade igapäevaelu lahutamatuks osaks. Nii riiklikul kui ka ELi tasemel on korraldatud mitmeid teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, kui siiski on selles valdkonnas vaja veel tööd teha, eelkõige seoses lõppkasutajatega ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega (VKEd). Erilist tähelepanu tuleks pöörata kasutajatele, kellel on erivajadused või madal teadlikkus võrgu- ja infoturbe küsimustes. Kõik sidusrühmad peaksid olema teadlikud, et nad moodustavad osa ülemaailmsest turvaahelast, ning neid tuleb sellistena tegutsema volitada. Võrgu- ja infoturbe küsimusi tuleks arvestada kõikidel info- ja sidetehnoloogiaga seotud haridus- ja koolitusaladel;

7. ENISA loomine on olnud suur samm edasi ELi jõupingutustes vastata võrgu- ja infoturbealastele väljakutsetele. ENISA kohaldamisala, eesmärgid, ülesanded ja tegevusaeg on määratletud määruses nr 460/2004;

8. teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile suunatud ressursid nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil on uute süsteemide, rakenduste ja teenuste info- ja võrguturbe taseme tugevdamise üheks võtmeelemendiks. ELi tasandil tehtavaid jõupingutusi tuleks tugevdada turbega seotud teadusuuringute ja innovatsiooni valdkondades, eelkõige 7. raamprogrammi ning konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi abil. Jõupingutused tuleks samuti suunata meetmetele, mille abil levitada ja ärilistelt kasutada teadus- ja arendustegevuse tulemusi, sealhulgas hinnata nende kasulikkust laiema üldsuse jaoks. See suurendab Euroopa tarnijate võimet pakkuda turvalahendusi, mis vastavad Euroopa turu erinõuetele;

9. ehkki kõikehõlmav infoühiskond annab suuri hüvesid, kujutab see endast samuti märkimisväärset väljakutset, luues seega uue tegevusvälja võimalikele ohtudele. Oht turvalisusele ja privaatsusele, sealhulgas ka ebaseaduslik pealtkuulamine ja andmete kasutamine, muutub üha tõsisemaks, sihipärasemaks ja see on selgelt suunatud majandusliku kasu saamiseks; tekkivate ja olemasolevate ohtude käsitlemiseks tuleks luua uued tegevusviisid innovatiivsel moel ning need peaksid hõlmama ka süsteemi keerukuse, vigade, õnnetuste või ebaselgete suuniste tõttu tekkivaid küsimusi. Mitmetele osapooltele suunatud infoturbeintsidentidega tegelevate organite loomist ja arendamist ning nende organite ja samuti teiste asjaomaste sidusrühmade vahelist koostööd tuleb julgustada ja täiendavalt edendada;

10. ELi võrgu- ja infoturbe poliitikas väärivad erilist tähelepanu eelkõige olemasolevate institutsioonide pakutavate toodete, teenuste ja juhtimissüsteemide standardimine ja sertifitseerimine kui vahend, mille abil levitada häid tavasid ja erialaseid oskusi võrgu- ja infoturbe valdkonnas. Eelkõige saaksid võimalike tekkivate avatud ja koostalitusvõimeliste standardite õigeaegsest kasutuselevõtmisest kasu uued arenevad tehnoloogiad, näiteks raadiosagedustuvastus ja mobiiltelevisioon. Euroopa standardimisorganite tegevust selles valdkonnas tuleks julgustada;

11. kuna elektroonilistel võrkudel ja infosüsteemidel on täita järjest kesksem roll olulise tähtsusega infrastruktuuride üldises tegevuses, siis muutub nende kättesaadavus ja terviklikkus asutuste, ettevõtete ja kodanike turvalisuse ja elukvaliteedi ning samuti ühiskondade üldise toimimise jaoks möödapääsmatuks;

12. koostööd ja praktilisi lähenemisviise vajatakse rohkem kui kunagi varem. Erinevad sidusrühmad peaksid määratlema ja esile tooma oma ülesanded, vastutuse ja õigused;

NING KUTSUB SEETÕTTU LIIKMESRIIKE ÜLES:

1. toetama koolitusprogramme ja tõstma võrgu- ja infoturbealast teadlikkust, näiteks käivitades teabekampaaniaid võrgu- ja infoturbe küsimuste kohta, suunates need kodanikele/kasutajatele ja majandussektoritele, eelkõige VKEdele ja erivajadustega või vähese teadlikkusega lõppkasutajatele. Aastaks 2008 võiks valida ühise kuupäeva üleeuroopalise teadlikkuse tõstmise päeva korraldamiseks (nt info- ja võrguturbe päev), mis viidaks läbi kõikides liikmesriikides igal aastal vabatahtlikkuse alusel;

2. suurendama turbega seotud teadus- ja arendustegevuse panust ja parandama saadavate tulemuste kasutatavust ja levitamist. Julgustama innovaatiliste partnerluste arengut, et kiirendada Euroopa info- ja sidetehnoloogia turvatööstuse kasvu ning suurendada uute võrgu- ja infoturbe tehnoloogiate ning teenuste varajast kasutamist, et anda neile kaubanduslik tõuge;

3. pöörama piisavalt tähelepanu vajadusele vältida elektrooniliste sidevõrkude olemasolevaid ja uusi turvaohte, mis hõlmavad ka ebaseaduslikku pealtkuulamist ja andmete kasutamist, ning nende vastu võidelda, tooma välja nendega seotud riskid ning vajadusel koostöös ENISAga innustama riiklikul tasandil tõhusat infovahetust ja koostööd asjaomaste organisatsioonide ja ametite vahel. Kohustuma võitlema rämpsposti, nuhkvara ja õelvara vastu, kasutades selleks eelkõige pädevate asutuste vahelist paremat koostööd riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil;

4. tugevdama vastastikust koostööd i2010 raamistikus, et määratleda toimivad ja innovatiivsed tavad, mille abil parandada võrgu- ja infoturvet ning levitada vabatahtlikkuse alusel sellealaseid tavasid kogu ELis;

5. julgustama infoturbeintsidentidega tegelevate organite tegevuse jätkuvat täiustamist;

6. edendama keskkonda, mis julgustab teenusepakkujaid ja võrguoperaatoreid pakkuma klientidele usaldusväärseid teenuseid, ja tagama klientidele turvateenuste ja -lahenduste vastupidavuse ning valiku. Julgustama või vastavalt vajadusele nõudma, et võrguoperaatorid ja teenusepakkujad tagaksid oma klientidele nõuetekohase võrgu- ja infoturbe taseme;

7. jätkama i2010 kõrgetasemelises rühmas strateegilisi arutelusid, mille käigus võetakse arvesse infoühiskonnas toimuvaid arenguid, ning tagama järjepideva lähenemisviisi reguleerimise, ühisreguleerimise, teadus- ja arendustegevuse ning e-valitsuse mõõdete vahel koos kommunikatsiooni ja haridusega;

8. hoolitsema kooskõlas i2010 e-valitsuse tegevuskavaga e-valitsuse teenuste sujuva käivitamise eest, edendama tunnustusandmete haldamise koostoimivaid lahendusi ning viima avalikus sektoris läbi kõik asjakohased muudatused. Valitsused ja riiklikud haldusasutused peaksid toimima parimate tavade eeskujuna, edendades turvalisi e-valitsuse teenuseid kõikide kodanike jaoks;

TERVITAB KOMISJONI KAVATSUST:

1. jätkata kogu ELi hõlmava ulatusliku ja dünaamilise võrgu- ja infoturbe strateegia väljatöötamist. Erilise tähtsusega on komisjoni esitatud terviklik lähenemisviis;

2. käsitleda võrgu- ja infoturvet ühe eesmärgina elektroonilise side ELi õigusliku raamistiku läbivaatamisel;

3. jätkata oma osa täitmist teadlikkuse tõstmisel üldise poliitilise tahte osas võidelda rämpsposti, nuhkvara ja õelvara vastu. Tugevdada dialoogi ja koostööd kolmandate riikidega, eelkõige nendega sõlmitavate lepingute abil, mis sisaldavad rämpsposti, nuhkvara ja õelvara vastase võitluse küsimusi;

4. kooskõlas määruses (EÜ) nr 460/2004 kehtestatud eesmärkide ja ülesannetega tugevdada ENISA osalemist käesolevas resolutsioonis esitatud Euroopa turvalise infoühiskonna strateegia toetamisel ning samuti ameti tihedamat koostööd ja lähedasemaid töösuhteid liikmesriikide ja sidusrühmadega;

5. koostöös liikmesriikide ja kõikide sidusrühmadega, eelkõige statistikaekspertide ja liikmesriikide turvaekspertidega, töötada i2010 raames välja asjakohased näitajad, et viia ühenduses läbi turbe ja usaldusega seotud aspektide uuringud;

6. julgustada liikmesriike analüüsima sidusrühmade vahelise mitmepoolse dialoogi abil majanduslikke, ärilisi ja ühiskondlikke liikumapanevaid jõude, eesmärgiga töötada välja info- ja sidetehnoloogia valdkondlik poliitika võrgu- ja infosüsteemide turvalisuse ja vastupidavuse suurendamiseks võimaliku panusena kavandatavasse Euroopa esmatähtsa infrastruktuuri kaitse programmi;

7. koostöös liikmesriikidega jätkata jõupingutusi dialoogi edendamiseks asjaomaste rahvusvaheliste partnerite ja organisatsioonidega, et soodustada võrgu- ja infoturbe valdkonnas ülemaailmset koostööd, eelkõige viies ellu infoühiskonna maailma tippkohtumise tegevussuuniseid ja andes korrapäraselt aru nõukogule;

NING KUTSUB ÜLES:

1. Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametit jätkama tihedat koostööd liikmesriikidega, komisjoniga ja teiste asjaomaste sidusrühmadega, et täita määruses (EÜ) nr 460/2004 määratletud ülesandeid ja eesmärke ning aidata komisjonil ja liikmesriikidel täita võrgu- ja infoturbealaseid nõudeid, aidates seega kaasa käesolevas resolutsioonis esitatud Euroopa turvalise infoühiskonna strateegia elluviimisele ja edasiarendamisele;

2. kõiki sidusrühmi parandama tarkvara turvalisust ning võrgu- ja infosüsteemide turvalisust ja vastupidavust kooskõlas käesolevas resolutsioonis esitatud Euroopa turvalise infoühiskonna strateegiaga ning samuti osalema struktureeritud ja paljusid sidusrühmi ühendavas arutelus selle üle, kuidas olemasolevaid vahendeid ja õigusakte kõige paremini ära kasutada;

3. ettevõtteid suhtuma positiivselt info- ja võrguturbesse, et luua kõrgetasemelisemaid ja turvalisemaid tooteid ja teenuseid, pidades investeerimist sellistesse toodetesse ja teenustesse konkurentsieeliseks;

4. tootjaid ja teenusepakkujaid vajadusel inkorporeerima turvalisuse, privaatsuse ja konfidentsiaalsuse nõuded toodetesse ja teenustesse ning võrguinfrastruktuuri kasutamisse, rakendustesse ja tarkvarasse ning rakendama ja jälgima turvalahendusi;

5. sidusrühmi tegema koostööd ja käivitama eksperimentaalseid keskkondi, et testida ja katsetada uusi tehnoloogiaid ning teenuseid turvalisel viisil; võtma aegsasti kasutusele uued turvalised tehnoloogiad ja teenused pärast nende turule viimist;

6. kõiki sidusrühmi tegema täiendavaid jõupingutusi võitluses rämpsposti ja muude *on-line* kuritarvitustega ning tegema aktiivset koostööd riiklike ja rahvusvaheliste pädevate asutustega;

7. teenusepakkujaid ning info- ja sidetehnoloogiatööstust keskenduma turvalisuse, privaatsuse ja kasutatavuse parandamisele toodetes, protsessides ja teenustes, et tagada nende usaldusväärsus ning ennetada identiteedivargusi ja muid eraelu puutumatust rikkuvaid rünnakuid ja nende vastu võidelda;

8. võrguoperaatoreid, teenusepakkujaid ja erasektorit jagama ja viima ellu häid turvatavasid ning edendama organisatsioonides ja ettevõtetes riskianalüüsi- ja riskijuhtimiskultuuri, toetades asjakohaseid koolitusprogramme ja arendades situatsioonplaneerimist ning samuti muutes turvalahendused oma teenuste osana klientidele kättesaadavaks.

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE JA ORGANITE TEATISED

KOMISJON

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine

Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/C 68/02)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	3.1.2007
Abi nr	N 147/06
Liikmesriik	Taani
Piirkond	—
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Fritagelse for affaldsafgift for forbrænding af fiberfraktioner der stammer fra afgasning og separering af husdyrgødning
Õiguslik alus	Affalds- og råstofafgiftsloven (forslag til lov om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven J nr. 2005-231-0051)
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Keskkonnakaitse
Abi vorm	Maksumäära vähendamine
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 20 miljonit DKK; kavandatud abi kogusumma: 200 miljonit DKK
Abi osatähtsus	—
Kestus	4.1.2007-31.12.2016
Majandusharud	Kõik sektorid
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Skatteministeriet Nikolai Eigtveds Gade 28 DK-1402 København K
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.11.2006
Abi nr	N 222/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Sardegna
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Piano d'azione per il superamento del digital divide in Sardegna — Telecom Italia
Õiguslik alus	Deliberazione della giunta regionale n. 50/2 del 30.11.2004, n. 54/15 del 22.11.2005 e n. 62/65 del 27.12.2005
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Valdkondlik arendustegevus
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud abi kogusumma: 6,1 miljonit EUR
Abi osatähtsus	55 %
Kestus	Kuni 2008
Majandusharud	Postiside ja telekommunikatsioon
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Regione autonoma della Sardegna
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	9.2.2007
Abi nr	N 501/06
Liikmesriik	Prantsusmaa
Piirkond	—
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Élargissement de la taxe fiscale affectée "matériaux de construction"
Õiguslik alus	Loi de finance pour 2007 portant modification de l'article 71F de la loi de finances n. 2004-1312 du 30 décembre 2003
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Uurimis- ja arendustegevus
Abi vorm	Parafiskaalne maks
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 1,6 miljonit EUR; kavandatud abi kogusumma: 10 miljonit EUR
Abi osatähtsus	—
Kestus	19.2.2007-31.12.2012
Majandusharud	Ehitus
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministère de l'Économie, des finances et de l'industrie 139, rue de Bercy F-75572 Paris
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.1.2007
Abi nr	N 515/06
Liikmesriik	Belgia
Piirkond	Vlaanderen
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaams Gewest
Õiguslik alus	Decreet 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (Belgisch Staatsblad van 25 maart 2001)
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Keskkonnakaitse
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 54 miljonit EUR; kavandatud abi kogusumma: 378 miljonit EUR
Abi osatähtsus	40 %
Kestus	1.1.2004-31.12.2013
Majandusharud	—
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Vlaamse Overheid — Agentschap Economie Markiesstraat 1 B-1000 Brussel
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	6.12.2006
Abi number	NN 14/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Sardiinia
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Ottana Energia Srl
Õiguslik alus	Decreto del ministero delle Attività produttive del 13.12.2005
Meetme liik	Üksiktoetus
Eesmärk	Võimaldada raskustes äriühingul töötada kuni ümberkorraldamisprogrammi väljatöötamiseni
Abi vorm	Laenutagatis
Eelarve	Kogusumma: 5 miljonit EUR
Abi osatähtsus	—
Kestus (periood)	6 kuud
Majandusharud	Energiasektor
Abiandva asutuse nimetus ja aadress	Ministero delle Attività produttive Via Molise, 2 I-00187 Roma
Muud andmed	Itaalia ametiasutused kohustuvad ettevõtjale Ottana Energia antud laenutagatise lõpetama 15 päeva jooksul alates otsuse vastuvõtmist käsitleva kirja vastuvõtukuupäevast.

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine

Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid

(2007/C 68/03)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	21.12.2006
Abi number	NN 18/06
Liikmesriik	Ühendkuningriik
Piirkond	Wales
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Farming Connect Advisory Service (East Wales Cattle)
Õiguslik alus	Agriculture Act 1986
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Tehniline abi
Abi vorm	Toetus
Eelarve	22,64 miljonit GBP (33,6 miljonit EUR)
Abi osatähtsus	Kuni 100 %
Kestus	1.9.2002-31.10.2006
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	National Assembly for Wales Cathays Park Cartiff CF103NQ United Kingdom
Lisainformatsioon	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	29.1.2007
Abi nr	N 109/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Campania
Abi nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Modifica del piano agrumicolo della Campania
Õiguslik alus	Delibera di giunta regionale n. 40 del 21.1.2005
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Investeeringud põllumajandusettevõtetesse, tootmise ja kvaliteettoodete turustamise edendamine
Abi liik	Otsetoetus

Eelarve	1 330 924,40 EUR
Osatähtsus	Kuni 55 %
Kestus	Täpsustamata
Majandusvaldkonnad	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Lisateave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	4.1.2007
Abi nr	N 757/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Piemonte
Pealkiri	Interventi nelle zone agricole colpite da calamità naturali (grandinate del 3 e 4 luglio 2006 — provincia di Cuneo)
Õiguslik alus	Decreto legislativo n. 102/2004
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Hüvitada põllumajandustootmisele halbade ilmastikutingimuste tekitatud kahjud
Abi vorm	Otsetoetus
Eelarve	Vt heakskiidetud kava (NN 54/A/04)
Osatähtsus	Kuni 100 % põllumajandustootmise kahjude hüvitamiseks
Programmi kestus	Kuni maksete lõpuni
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali Via XX Settembre, 20 I-00187 Roma
Muu teave	Komisjoni heakskiidetud kava kohaldamismeede vastavalt riigiabile NN 54/A/04 (komisjoni 7. juuni 2005. aasta kiri K(2005) 1622 (lõplik))

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	14.12.2006
Abi nr	N 759/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Puglia
Abi nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Interventi nelle zone agricole danneggiate (piogge alluvionali il 22 e il 23 ottobre 2005 nella provincia di Bari)
Õiguslik alus	Decreto legislativo n. 102/2004
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Hüvitada põllumajandusstruktuuridele halbade ilmastikutingimuste tekitatud kahjud
Abi liik	Otsetoetus
Eelarve	Vt heakskiidetud kava (NN 54/A/04)
Osatähtsus	Kuni 100 %
Kestus	Kuni maksete lõpuni
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Lisateave	Komisjoni heakskiidetud kava kohaldamismeede vastavalt riigiabile NN 54/A/04 (komisjoni 7. juuni 2005. aasta kiri K(2005) 1622 (lõplik))

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	4.1.2007
Abi number	N 769/06
Liikmesriik	Iirimaa
Piirkond	—
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Toidu turustamine ja müügiedendus, mida korraldab An Bord Bia (Iirimaa toiduamet). Muudetud N 362/2000
Õiguslik alus	— Government Decision (National Development Plan) — An Bord Bia Act 1994
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Kvaliteettooted, tehniline abi, reklaam
Abi vorm	Otsetoetus
Eelarve	Kava uus eelarve on 68 miljonit EUR (varasemaga võrreldes 18,5 miljoni EUR võrra suurem)

Abi osatähtsus	—
Kestus	Kuni 31.12.2007
Majandusharud	—
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	An Bord Bia Clanwilliam Cort Lower Mount Street Dublin 2 Ireland
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.12.2006
Abi number	N 795/06
Liikmesriik	Ungari
Piirkond	—
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Birtokfejlesztési hitel kamattámogatása
Õiguslik alus	— 3/2003. (I. 24.) FVM rendelet az agrárgazdasági és vidékfejlesztési célok 2003. évi költségvetési támogatásáról, 271-275. § — A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter …/2006. ( ) FVM rendelet-tervezete a birtokfejlesztési hitel kamattámogatásáról
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Investeeringuabi
Abi vorm	Sooduslaen
Eelarve	Iga-aastased kulud: 436 miljonit HUF Kogueelarve: 2 miljardit HUF
Abi osatähtsus	Maksimaalselt 24,06 %
Kestus	Kuni 31.12.2008
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Kossuth tér 11. H-1055 Budapest
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.12.2006
Abi number	N 796/06
Liikmesriik	Ungari
Piirkond	—
Nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Birtok-összevonási célú termőföld vásárlás támogatása
Õiguslik alus	— A 2004. évi nemzeti hatáskörben nyújtott agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének feltételeiről szóló FVM rendelet — 25/2004. FVM rendelet 34. §; 39§-42. § — A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter …/2006. ( ) FVM rendelettervezete a birtok-összevonási célú termőföldvásárlás támogatásáról
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Investeeringutoetus
Abi vorm	Otsetoetus
Eelarve	Iga-aastased kulud: 300 miljonit HUF Üldeelarve: 600 miljonit HUF
Abi osatähtsus	Kuni 20 %
Kestus	Kuni 31.12.2008
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Kossuth tér 11. H-1055 Budapest
Muu informatsioon	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	28.12.2006
Abi nr	N 807/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Puglia
Abi nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Programma di lotta contro la tristeza degli agrumi della regione Puglia
Õiguslik alus	Legge regionale n. 20 del 30.12.2005
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Ennetavad ja hüvitusmeetmed seoses taimehaigusega
Abi vorm	Otsetoetus
Eelarve	500 000 EUR

Osatähtsus	5–25 EUR taime kohta kahjude hüvitamiseks
Programmi kestus	2 aastat
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Regione Puglia Lungomare N. Sauro, 47 I-70121 Bari
Muu teave	Tegemist on komisjoni poolt heakskiidetud abikava N 603/05 muutmisega, lisades riigieelarvest tulenevale esialgsele 8 030 940,45 EUR suurusele eelarvele 500 000 EUR Apuulia maakonna poolt. Kõnealust lisasummat kasutatakse, et rahastada tasakaalustatavaid meetmeid haigestunud taimede väljajuurimise korral

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	29.1.2007
Abi nr	N 831/06
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Lombardia
Abi nimetus (ja/või abisaaja nimi)	Aiuti regionali in agricoltura. Articolo 23 legge regionale n. 7/2000
Õiguslik alus	Legge regionale n. 7 del 7.2.2000
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Mägipõllumajandusele antav toetus
Abi vorm	Otsetoetus
Eelarve	—
Osatähtsus	Muutuv sõltuvalt meetmetest
Kestus	1.1.2007-31.12.2007
Majandusharud	Põllumajandus
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Regione Lombardia Via Pola, 12/14 I-20124 Milano
Muu teave	Meetmeid, mida komisjon on heaks kiitnud abikava N 49/2000 raames ning mis on ette nähtud eelkõige piirkondliku 7. veebruari 2000. aasta seaduse (toetus mägipõllumajandusele) nr 7 artikliga 23 pikendatakse kuni 31.12. 2007

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	29.1.2007
Abi number	N 834/06
Liikmesriik	Madalmaad
Piirkond	Riiklik kava
Nimetus	Wijziging van de parafiscale heffing voor levende eenden ter financiering van dierziektebestrijding
Õiguslik alus	Verordening van het Productschap voor Pluimvee en Eieren die vorige verordeningen wijzigt inzake parafiscale heffingen in de sectoren pluimvee en eieren, konijnen, pelsdieren en vossen
Meetme liik	Abikava
Eesmärk	Loomahaiguste vastu võitlemine
Abi vorm	Maksed pärast nakkushaiguse puhangut
Eelarve	Kogueelarve jääb samaks nagu meetme N 352/04 puhul, mida muudetakse käesoleva meetmega. See sõltub loomahaiguste vastu võitlemisega seotud edasistest tegelikest kuludest eri sektorites
Abi osatähtsus	100 %
Kestus	2007-2010
Majandusharud	Kodulinnud
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Productschap voor Pluimvee en Eieren Postbus 460 2700 AL Zoetermeer Nederland
Muu teave	—

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komisjoni tõlgendusteatis teisest liikmesriigist pärit mootorsõidukite registreerimise korra kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/C 68/04)

1. SISSEJUHATUS

Mootorsõiduki ostmine teisest liikmesriigist või selle viimine teise liikmesriiki on võrreldes mõne aasta taguse ajaga muutunud tunduvalt hõlpsamaks, seda peamiselt tänu kolmele olulisele arengule.

(a) Erinevad riiklikud tüübikinnituse süsteemid asendati EÜ kogu sõidukit hõlmava tüübikinnitussüsteemiga, ([1]) mida on kohustuslikus korras kohaldatud enamiku sõiduautode ja mootorrataste suhtes vastavalt 1998. aasta jaanuarist ja 2003. aasta juunist. Seetõttu peavad nimetatud kategooriate mootorsõidukid turuleviimise korral vastama kõigile asjaomastele EÜ tüübikinnitust käsitlevate direktiivide nõuetele ning liikmesriigid ei tohi keelduda selliste sõidukite müümisest, registreerimisest ja kasutuselevõtmisest. Ettepanek võtta vastu uus raamdirektiiv ([2]) on praegu kaalumisel Euroopa Parlamendis ja nõukogus. Pärast raamdirektiivi vastuvõtmist hõlmatakse EÜ sõiduki tüübikinnitusega ka kommertsveokid (bussid ja kaugbussid, furgoonautod ja veoautod). Kogu Euroopa Liidus kehtiv ühtne EÜ tüübikinnitus võimaldab kiiremat ja lihtsamat registreerimist kõigis liikmesriikides.

(b) Uus grupierandi määrus konkurentsieeskirjade kohaldamise kohta mootorsõidukite müügi ja teeninduse suhtes ([3]) on veelgi parandanud Euroopa tarbijate võimalusi saada kasu ühtsest turust, nii et tarbijad saavad hinnaerinevusi eri liikmesriikides täielikult enda huvides ära kasutada. Näiteks saavad tarbijad nüüd piiramatult kasutada vahendajate või ostuagentide teenuseid ja osta mootorsõiduki sealt, kus neile rohkem sobib. Turustajatel on rohkem vabadust tegutseda väljaspool oma asukohariiki ning müüa sõidukeid teistes liikmesriikides elavatele klientidele (nn aktiivne müük lisaks passiivsele müügile, mille puhul kliendid võtavad ühendust turustajaga).

(c) Euroopa Ühenduses (EÜ) on kasutusele võetud mootorsõidukite ühtlustatud registreerimistunnistus. ([4]) Selle peamine eesmärk on hõlbustada ühes liikmesriigis registreeritud sõidukite vaba liikumist teiste liikmesriikide teedel ning mõnes teises liikmesriigis eelnevalt registreeritud sõidukite uuesti kasutuselevõtmist.

Siiski ei söanda väga paljud inimesed ja ettevõtted endiselt osta mootorsõidukit teisest liikmesriigist, sest kardavad oma kodumaal tarbetut bürokraatiat ja lisakulusid. Pealegi põhjustab mootorsõidukite üleviimine ühest liikmesriigist teise ikka veel kaebusi, eelkõige koormava tüübikinnitus- ja registreerimiskorra tõttu. Praegu seostub mootorsõidukite registreerimisega koguni 20 % käsitlemisel olevatest EÜ asutamislepingu artiklitega 28 ja 30 hõlmatud rikkumisjuhtudest ning 7 % SOLVITi juhtudest. ([5])

Käesoleva teatise eesmärk on pakkuda terviklikku ja ajakohastatud ülevaadet nendest EÜ õigusaktidest, mida kohaldatakse mootorsõidukite registreerimise suhtes muus kui ostmise liikmesriigis, ning registreerimise ülekandmise suhtes liikmesriikide vahel, ja neid õigusakte ajakohastada, pidades silmas Euroopa õigusaktide

([1]) Nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiiv 70/156/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta. (EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/40/EÜ (ELT L 161, 14.6.2006, lk 12).

([2]) Komisjoni ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv mootorsõidukite ja nende haagiste ning nimetatud sõidukite jaoks ettenähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnitamise kohta, KOM(2003) 418, muudetud dokumendiga KOM(2004) 738.

([3]) Komisjoni 31. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1400/2002 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki vertikaalkokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes mootorsõidukisektoris (EÜT L 203, 1.8.2002, lk 30). Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

([4]) Nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/37/EÜ sõidukite registreerimisdokumentide kohta (EÜT L 138, 1.6.1999, lk 57). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/103/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 344).

([5]) http://europa.eu.int/solvit/site/statistics/index_en.htm

hiljutist arengut ja Euroopa Kohtu kohtupraktikat. Käesolev teatis ei anna siiski ülevaadet autoregistreerimismaksude ja liiklusmaksude suhtes kohaldatavatest EÜ õiguse põhimõtetest, ([1]) mida praegu reguleeritakse EÜ asutamislepingu artiklitega 25 või 90 ([2]).

Käesoleva teatisega asendatakse tervikuna komisjoni tõlgendav teatis tüübikinnituse ja eelnevalt teises liikmesriigis registreeritud sõidukite registreerimise korra kohta. ([3]) Tuleb märkida, et üksnes Euroopa Kohtul on volitused võtta lõplik seisukoht ühenduse õiguse tõlgendamiseks.

Käesolev teatis pakub eelkõige huvi liikmesriikide ametiasutustele, kes tegelevad mootorsõidukite registreerimisega, ja aitab neil EÜ õigusakte korrektselt kohaldada. Komisjon töötab välja juhendi tarbijatele, milles selgitatakse sõidukite üleviimist ja registreerimist.

Igal juhul jätkab komisjon mootorsõidukite registreerimise ja üleviimise suhtes kohaldatavate EÜ õiguse põhimõtete korrektse rakendamise tähelepanelikku jälgimist.

2. TERMINOLOOGIA

Käesolev teatis hõlmab nii mootorsõidukite esmast registreerimist kui ka eelnevalt teises liikmesriigis registreeritud mootorsõidukite registreerimist, olenemata sellest, kas need on uued või kasutatud.

Teatises kasutatakse järgmisi mõisteid: "mootorsõiduk":

— teedel sõitmiseks ettenähtud mis tahes mootorsõiduk, mis on kas komplektne või mittekomplektne ja mille suurim ettenähtud kiirus on üle 25 km/h, ning selle haagised, välja arvatud rööbastel liikuvad sõidukid, põllumajandus- ja metsatraktorid ning kõik liikurmasinad ning kommerts-raskeveokid, ([4]) või

— mis tahes kahe- või kolmerattaline mootorsõiduk, nii paarisratastega kui ka muul viisil paigutatud ratastega, mis on ette nähtud teedel sõitmiseks. ([5])

Mootorsõiduk on "eelnevalt registreeritud teises liikmesriigis", kui sellele on antud riiklik maanteeliikluse luba, mis hõlmab sõiduki tuvastamist ja sellele registreerimisnumbri andmist. Seega hõlmab kõnealune teatis ka ajutiselt või lühiajaliselt registreeritud mootorsõidukeid ning ametialaseks kasutuseks registreeritud mootorsõidukeid.

Sõiduki viimisel teise liikmesriiki ei ole oluline, kui pikka aega on sõiduk olnud registreeritud teises liikmesriigis.

3. MOOTORSÕIDUKI REGISTREERIMINE ELUKOHALIIKMESRIIGIS

3.1. Mida tähendab elukohaliikmesriik registreerimise aspektist?

Euroopa Kohtu sõnul kaasneb registreerimiskohustus maksustamisõiguse teostamisega mootorsõidukite suhtes. See hõlbustab nii registreerimise liikmesriigi kui ka teiste liikmesriikide poolset järelevalvet, sest ühes liikmesriigis registreerimine on tõend selles riigis makstud mootorsõidukimaksu kohta. ([6])

([1]) EÜ õiguse põhimõtted, mida praegu kohaldatakse autoregistreerimismaksude ja liiklusmaksude suhtes, on sätestatud komisjoni teatises Euroopa kodanike õiguste ja kohustuste kohta seoses ühenduse piires üleviidud või korrapäraselt piiriülesteks sõitudeks kasutatavate autode maksustamisega, avaldatud internetis: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/passenger_car/index_en.htm

([2]) Komisjon on vastu võtnud ettepaneku sõiduautodega seotud maksude kohta [KOM(2005) 261, 5.7.2006]. Nimetatud ettepanekuga nähakse ette järkjärguline autoregistreerimismaksude kaotamine viie- kuni kümneaastase üleminekuaja jooksul ja automaksude jäägi tagasimaksesüsteemi kehtestamine juhul, kui ühes liikmesriigis registreeritud auto toimetatakse püsivalt teise liikmesriiki, et see seal registreerida.

([3]) EÜT C 143, 15.5.1996, lk 4.

([4]) Vt direktiivi 70/156/EMÜ artiklit 1.

([5]) St mis tahes mootorsõiduk, mis jääb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/24/EÜ (kahe- või kolmerattaliste mootorsõidukite tüübikinnituse kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 92/61/EÜ) kohaldamisalasse (artikkel 1) (EÜT L 124, 9.5.2002, lk 1).

([6]) Euroopa Kohtu 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas C-451/99: Cura Anlagen GmbH *v.* Auto Service Leasing GmbH (ASL) (EKL 2002, lk I-03193) (http://curia.europa.eu/fr/content/juris/index.htm).

Iga isik peab oma sõiduki registreerima oma elukohaliikmesriigis. Direktiivi 83/182/EMÜ ([1]) artiklis 7 ja direktiivi 83/183/EMÜ ([2]) artiklis 6 sätestatakse täpsed alalise elukoha määratlemise eeskirjad olukordades, kui asjaomased isikud elavad ja juhivad sõidukit vastavalt kas ajutiselt või alaliselt muus kui oma elukohaliikmesriigis. Siiski ollakse Euroopa Kohtu praktikas seisukohal, et kui ilmnevad muud olukorda mõjutavad tegurid, ei saa kõnealuses artiklis viidatavat arvkriteeriumi (elada antud kohas aasta jooksul vähemalt 185 päeva) pidada peamiseks kriteeriumiks.

Euroopa Kohtu seisukoha alusel loetakse nii isiklikel kui ka tööalastel põhjustel kahe liikmesriigiga seotud isiku alaliseks elukohaks, määratuna kõiki asjakohaseid fakte arvestava üldhinnangu raames, tema isiklike huvidega püsivalt seotud kohta; kui kõnealuse üldhinnangu raames ei suudeta seda kindlaks määrata, peetakse esmatähtsaks isiklikke sidemeid. ([3])

3.2. **Mootorsõiduki registreerimiseks vajalikud toimingud**

Liikmesriikide praegustes õigusaktides nähakse mootorsõiduki registreerimisel vastuvõtvas liikmesriigis ette (kõige rohkem) kolm erinevat toimingut:

— **mootorsõiduki tehniliste omaduste kinnitus,** mis paljudel juhtudel tähendab EÜ tüübikinnitust. Teatud tüüpi mootorsõidukite puhul on aga vaja järgida riiklikku kinnituskorda;

— **kasutatud sõidukite tehnoülevaatus,** mille eesmärk on inimeste tervise ja elu kaitsmiseks kontrollida, kas konkreetne mootorsõiduk on registreerimise ajal heas seisukorras;

— **mootorsõiduki registreerimine**, st sõidukile maanteeliikluse loa andmine, mis hõlmab mootorsõiduki tuvastamist ja sellele registreerimisnumbri väljastamist.

3.3. **Mootorsõiduki tehniliste omaduste kinnitamine**

3.3.1. *EÜ tüübikinnitus*

Kõigi alates 1996. aastast kinnitatud seeriaviisiliselt toodetud sõiduautode, 2003. aasta maikuust kinnitatud mootorrataste ja 2005. aastast kinnitatud traktorite puhul on põhimõtteliselt vajalik EÜ tüübikinnitus. Selle korra kohaselt tõendab liikmesriik, et seda tüüpi sõiduk vastab kõigile Euroopas kohaldatavatele ohutus- ja keskkonnakaitsenõuetele. EÜ tüübikinnitus kehtib kõigis liikmesriikides.

Kui mootorsõiduki tootja esitab direktiivi 70/156/EMÜ kohaselt **EÜ tüübikinnituse saamiseks taotluse** liikmesriigi tüübikinnitusasutusele ja kui see asutus annab sõidukile juhul, kui see vastab kõigile asjaomaste direktiivide nõuetele, EÜ tüübikinnituse, ([4]) siis saadab selle liikmesriigi tüübikinnitusasutus teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele sõiduki tüübikinnitustunnistuse koopia iga tüübi kohta, mille see asutus on kinnitanud või mille kinnitamisest keeldunud või mille puhul ta on tunnistuse tühistanud.

Tootja kui sõiduki tüübikinnituse omanik annab välja **EÜ vastavustunnistuse**, millega näidatakse, et sõiduk on toodetud vastavalt kinnitatud sõidukitüübile. Igal EÜ tüübikinnitusega sõidukil peab olema EÜ vastavustunnistus. Lisaks peavad tootjad EÜ konkurentsieeskirjade kohaselt andma EÜ vastavustunnistused välja mittediskrimineerival viisil ja õigeaegselt, olenemata sõiduki siht- ja/või päritoluasukohast (st olenemata sellest, kas sõiduk müüdi teise liikmesriigi kliendile või ostis turustaja selle teises liikmesriigis tegutsevalt vahendajalt).

([1]) Nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiiv 83/182/EMÜ ühest liikmesriigist teise ajutiselt imporditud teatavate transpordivahendite maksuvabastuse kohta ühenduses (EÜT L 105, 23.4.1983, lk 59). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/98/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 129).

([2]) Nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiiv 83/183/EMÜ üksikisikute isikliku vara liikmesriigist alalise importimise suhtes kohaldatava maksuvabastuse kohta (EÜT L 105, 23.4.1983, lk 64). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/12/EMÜ (EÜT L 76, 23.3.1992, lk 1).

([3]) Euroopa Kohtu 12. juuli 2001. aasta otsus kohtuasjas C-262/99: Paraskevas Louloudakis *v.* Elliniko Dimosio (EKL 2001, lk I-05547).

([4]) Kohaldatavate direktiivide loendi leiate direktiivi 70/156/EMÜ IV lisa I osast.

Liikmesriigid võivad registreerida ja lubada müüa või kasutusele võtta ainult uue EÜ tüübikinnitusega sõidukeid vastavalt nende konstruktsioonile või töötamisele, kui nendel sõidukitel on olemas kehtiv EÜ vastavustunnistus.

Euroopa õigusaktides ei nõuta, et sõiduki vastavustunnistus peab ka pärast registreerimist alles olema. Enamikus liikmesriikides säilitatakse EÜ vastavustunnistus pärast sõiduki registreerimist ametiasutustes.

Uue EÜ tüübikinnitusega sõidukid, millel on kehtiv vastavustunnistus, ei pea läbima uut tehniliste omaduste kinnitust ega vastama täiendavatele nende konstruktsiooni ja töötamist puudutavatele tehnilistele nõuetele, kui neid ei ole pärast tootja tehasest lahkumist ilmselgelt muudetud. Seega ei ole lubatud kohaldada riiklikke õigusakte, mille kohaselt ei saa kehtiva EÜ tüübikinnitustunnistusega hõlmatud mootorsõidukeid registreerida ilma riikliku tunnistuseta, millega kinnitatakse vastavust riiklikele nõuetele, näiteks seoses heitgaasidega. ([1])

3.3.2. *Riiklik kinnitus*

Ühenduse praeguste õigusaktide kohaselt ei hõlma EÜ tüübikinnitus järgmisi mootorsõidukikategooriaid:

— kommertsveokid (bussid, kaugbussid, furgoonautod ja veoautod) ning haagised;

— väikeste seeriatena toodetud sõidukid;

— üksiksõiduki kinnitusega sõidukid.

Uue, EÜ tüübikinnituseta mootorsõiduki puhul võib vastuvõttev liikmesriik enne selle registreerimist nõuda riiklikku kinnitust. Riikliku kinnituse andmisel väljastatakse riiklik vastavustunnistus, mis lisaks muule otstarbele on vajalik ka mootorsõiduki registreerimiseks.

Riiklik kinnitus võib olla kas riiklik tüübikinnitus või riiklik üksiksõiduki kinnitus.

— **Riikliku tüübikinnituse** ja riikliku väikeste seeriate tüübikinnitusega tagatakse sõidukitüübi vastavus riiklikult kohaldatavatele tehnilistele nõuetele. Kinnituse andmisel väljastab tootja riikliku tüübivastavustunnistuse, milles kinnitab, et konkreetne sõiduk on toodetud vastavalt kinnitatud sõidukitüübile.

— **Riiklik üksiksõiduki kinnitus** tähendab konkreetse sõiduki puhul (mis on unikaalne või mitte) asjaomastele riiklikele nõuetele vastavuse sertifitseerimist. Eelkõige kohaldatakse seda korda kolmandatest riikidest imporditud üksikute sõidukite suhtes, mis ei vasta Euroopa tüübikinnituse nõuetele, ning unikaalsete sõidukite suhtes.

Esmakordselt ELis kasutusele võetavate või registreeritavate mootorsõidukite riiklik tüübikinnituse ja üksiksõiduki kinnituse kord jääb tavaliselt EÜ õiguse kohaldamisalast välja.

Teises liikmesriigis riiklikult juba kinnitatud mootorsõidukite ning teises liikmesriigis juba registreeritud mootorsõidukite suhtes kohaldatav riiklik tüübikinnituse kord peab aga olema kooskõlas EÜ asutamislepingu artiklitega 28 ja 30. Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei ole nimetatud riiklike menetluste olemasolu nende artiklitega tingimata vastuolus.

Siiski peavad need kinnitamisvõimalused EÜ asutamislepingu artiklitele 28 ja 30 vastamiseks täitma vähemalt järgmisi korralduslikke tingimusi. ([2])

(a) Riiklik kinnitamise kord peab igal juhul põhinema **objektiivsetel, mittediskrimineerivatel, eelnevalt teadaolevatel kriteeriumidel**, et piiritleda riigiasutuste otsustamisvabadust ja vältida seega selle meelevaldset kasutamist.

([1]) Euroopa Kohtu 29. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-329/95: VAG Sverige AB haldusmenetlus (EKL 1997, lk I-02675).
([2]) Euroopa Kohtu 22. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-390/99: Canal Satélite Digital SL *v.* Adminstración General del Estado ja Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS) (EKL 2002, lk I-00607).

(b) Kõnealune kord **ei tohi dubleerida kontrollimeetmeid**, mida on muude menetluste käigus kas samas riigis või teises liikmesriigis juba võetud. Järelikult ei ole riigiasutustel õigust nõuda tehnilisi katseid, kui need katsed on teises liikmesriigis juba tehtud ning nende tulemused on riiklikele asutustele kättesaadavad või antakse vastava soovi korral nende käsutusse. See nõuab aktiivset lähenemist riigiasutuselt, millele esitati mootorsõiduki kinnitamise taotlus või — sellega seoses — teise liikmesriigi kinnitusasutuse väljastatud kinnitustunnistuse vastavuse tunnustamise taotlus. Lisaks nõutakse asjakohasel juhul aktiivset lähenemist ka viimatinimetatud asutuselt ning seda silmas pidades on liikmesriikide ülesanne tagada, et pädevad kinnitusasutused teeksid omavahel koostööd eesmärgiga hõlbustada importiva liikmesriigi turule juurdepääsu saamise korda. ([1])

(c) Kõnealuse korra kohased toimingud peavad olema hõlpsasti juurdepääsetavad ja mõistliku aja jooksul täidetavad ning eitava vastuse korral peab olema võimalik eitav otsus kohtus vaidlustada. Kord tuleb üldiselt kohaldatavas ja riigiasutuste jaoks kohustuslikus meetmes selgesõnaliselt ette näha. Lisaks sellele ei vasta riiklik kinnituskord kaupade vaba liikumise põhimõtetele, kui selle kestus ja sellest tulenevad ebaproportsionaalsed kulud takistavad mootorsõiduki omanikul taotleda mootorsõidukile kinnitust.

Vastuvõtva liikmesriigi tehnilised nõuded ei tohi põhjustada olukorda, kus nõutakse mootorsõiduki tarbetut muutmist. Asjaolu, et mootorsõiduk on teises liikmesriigis juba registreeritud, tähendab, et selle liikmesriigi pädevate asutuste hinnangul vastab mootorsõiduk kõnealuses riigis kohaldatavatele nõuetele. Pädev asutus võib teises liikmesriigis juba kinnitatud, registreeritud või registreerimata mootorsõidukile kinnituse andmisest seega keelduda ainult juhul, kui mootorsõiduk kujutab tõsist ohtu rahvatervisele. Euroopa Kohtu praktika kohaselt peavad liikmesriigid oma otsustamisvabaduse kasutamisel seoses rahvatervise kaitsega järgima proportsionaalsuse põhimõtet. See tähendab, et meetmeid valides peavad nad piirduma üksnes rahvatervise kaitsmiseks või möödapääsmatute (näiteks maanteeohutuse) nõuete täitmiseks tegelikult vajalike meetmetega ja need peavad olema proportsionaalsed järgitava eesmärgiga, mida ei suudetaks saavutada ühendusesisest kaubandust vähem piiravate meetmetega. ([2]) Kuna EÜ asutamislepingu artiklis 30 nähakse ette rangelt tõlgendatav ([3]) erand kaupade vaba liikumise reeglist ühenduses, **tuleb seda kasutavatel riigiasutustel iga juhtumi korral näidata, et nende kohaldatavad reeglid on vajalikud EÜ asutamislepingu artiklis 30 viidatud huvide kaitsmiseks,** ning eelkõige, et kõnealusele mootorsõidukile kinnituse andmine kujutab tõsist ohtu inimeste tervisele või maanteeohutusele.

Pelga asjaolu põhjal, et sõiduk on saanud kinnituse teise liikmesriigi reeglitele vastavalt ja et selle teatud tehnilised omadused ilmselt (kuid mitte tingimata) erinevad vastuvõtvas liikmesriigis sätestatud omadustest või selle riigi samaväärse tüübikinnituse omadustest, ei ole põhjust väita, et inimeste tervis ja elu või keskkond oleks tõsiselt ohustatud.

Konkreetselt tuleb sihtkohaliikmesriigi ametiasutustel võtta järgmised meetmed.

(a) Eelnevalt teises liikmesriigis kinnitatud ja registreeritud mootorsõiduki tehnilisi omadusi tuleb esmalt hinnata vastavalt vastuvõtvas liikmesriigis kehtivatele tehnilistele eeskirjadele, aga mitte vastavalt praegu kehtivatele eeskirjadele, vaid vastavalt eeskirjadele, mis kehtisid vastuvõtvas liikmesriigis siis, kui sõidukile anti kinnitus päritoluliikmesriigis.

(b) Pädevad asutused peavad arvestama teiste liikmesriikide pädevate asutuste ja tootja tehtud katseid ning nende väljastatud tunnistusi. ([4]) Lisakatseid võib nõuda ainult juhul, kui need on vajalikud pädevatele asutustele sellise teabe hankimisel, mida tunnistustes ei ole.

(c) Selle alusel määravad pädevad asutused kindlaks, millistes punktides ei vasta mootorsõiduk vastuvõtvas liikmesriigis sõiduki ELis esmakordse kinnitamise ajal kohaldatud tehnilistele eeskirjadele.

([1]) Euroopa Kohtu 10. novembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-432/03: Euroopa Ühenduste Komisjon *v.* Portugali Vabariik (EKL 2005, lk I-09665).

([2]) Euroopa Kohtu 5. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-24/00: Euroopa Ühenduste Komisjon *v.* Prantsuse Vabariik (EKL 2004, lk I-01277).

([3]) Euroopa Kohtu 5. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-95/01: Kriminaalmenetlus John Greenhami ja Léonard Abeli suhtes (EKL 2004, lk I-01333).

([4]) Euroopa Kohtu 16. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-455/01: Euroopa Ühenduste Komisjon *v.* Itaalia Vabariik (EKL 2003, lk I-12023).

(d) Pädevad asutused saavad kohaldada ainult riiklikke tehnilisi eeskirju, mis on proportsionaalsed, pidades silmas mõnda Euroopa Kohtu poolt kohustusliku nõudena tunnustatud või EÜ asutamislepingu artiklis 30 nimetatud mõjuvat põhjust. Tuleb rõhutada, et ebaproportsionaalsete riiklike tehniliste eeskirjade kohaldamine teatud mootorsõidukite suhtes läheb vastuollu ühenduse õigusega, mis on riikliku õiguse suhtes igal juhul ülimuslik.

3.4. **Kasutatud sõidukite tehnoülevaatus**

Tehnoülevaatuse eesmärk on kontrollida, **kas konkreetne mootorsõiduk on registreerimise ajal heas seisukorras.** Siiski võib asjaolu, et mootorsõidukit on pärast selle viimast tehnoülevaatust kasutatud üldkasutatavatel teedel, õigustada selle tehnoülevaatust teises liikmesriigis registreerimisel.

Euroopa Kohtu praktika ([1]) kohaselt võivad liikmesriigid seega enne registreerimist nõuda **samas või teises liikmesriigis eelnevalt registreeritud mootorsõiduki tehnoülevaatust**, eeldusel, et ülevaatus on kohustuslik mis tahes sarnase mootorsõiduki omandiõiguse üleminekul või registreerimistunnistuse omaniku muutumisel, olenemata sellest, kas mootorsõiduk on registreeritud samas või teises liikmesriigis. Registreerimisele eelnev tehnoülevaatus **peab täitma vähemalt samu protseduurilisi tingimusi kui mootorsõiduki tehniliste omaduste kinnitamine** ehk täpsemalt:

(a) See peab põhinema **objektiivsetel, mittediskrimineerivatel, eelnevalt teadaolevatel kriteeriumidel**, et piiritleda riigiasutuste otsustamisvabadust ja vältida seega selle meelevaldselt kasutamist.

(b) Tehnoülevaatus **ei tohi dubleerida kontrollimeetmeid,** mida on muude menetluste käigus kas samas riigis või teises liikmesriigis juba võetud. Kui sõiduk on läbinud tehnoülevaatuse mõnes liikmesriigis, nõutakse teistelt liikmesriikidelt vastavalt nõukogu direktiivi 96/96/EÜ ([2]) artikli 3 lõikes 2 sätestatud samaväärsuse ja vastastikuse tunnustamise põhimõttele sellisel juhul väljastatud tunnistuse tunnustamist, ilma et see takistaks neil nõuda nende territooriumil registreerimise puhul tehtavaid mis tahes lisakatseid, eeldusel et neid katseid ei ole kõnealuse tunnistuse väljastamisel juba tehtud. ([3])

(c) Komisjon on arvamusel, et tehnoülevaatus peab olema hõlpsasti juurdepääsetav ja mõistliku aja jooksul täidetav. Imporditud sõidukite tehnoülevaatuse piiramine konkreetsete selleks ettenähtud ülevaatuspunktidega võib hakata takistama riikidevahelist kaubandust.

3.5. **Mootorsõiduki registreerimine**

Mootorsõiduki registreerimisega annab liikmesriik sellele maanteeliikluse loa, mis hõlmab mootorsõiduki identifitseerimist ja sellele registreerimisnumbri väljastamist.

3.5.1. *Mootorsõidukite esmaregistreerimine*

Uute EÜ tüübikinnitusega mootorsõidukite puhul, mis on ostetud teisest liikmesriigist, peab registreeriv liikmesriik lisaks ühenduse ühtlustatud koodi ([4]) C alusel registreerimist taotleva isiku või organisatsiooni konkreetsetele isikuandmetele nõudma ka **EÜ vastavustunnistust**. ([5])

EÜ tüübikinnituseta sõidukite puhul võib liikmesriik nõuda vastava riikliku tüübikinnituse või eraldi riiklike tüübikinnitustunnistuste esitamist (vt punkt 3.3.2).

([1]) Euroopa Kohtu 12. juuni 1986. aasta otsus kohtuasjas C-50/85: Bernhard Schloh *v.* Auto contrôle technique SPRL, punktid 14–16 (EKL 1986, lk I-01855); kohtuasi C-451/99, punktid 62–64.
([2]) EÜT L 46, 17.2.1997, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).
([3]) Kohtuasi C-451/99.
([4]) Vastavalt direktiivi 1999/37/EÜ I ja II lisas sätestatule.
([5]) Direktiivi 70/156/EMÜ artikli 7 lõige 1.

Komisjon leiab, et liikmesriikidel on registreerimise ajal õigus kontrollida, kas käibemaks on nõuetekohaselt tasutud.

Kui mootorsõiduki müüb teise liikmesriigi *kutseline ettevõtja*, on ta kohustatud väljastama arve. Käibemaksu seisukohalt on kaks võimalust:

(a) Mootorsõiduk on uus, kui see tarnitakse kas kuue kuu jooksul alates esmasest kasutuselevõtust või kui sõiduki läbisõit on kuni 6 000 kilomeetrit. Käibemaks tuleb ühist käibemaksusüsteemi käsitleva nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (käibemaksudirektiiv) ([1]) artikli 2 alusel tasuda liikmesriigis, kuhu sõiduk viiakse. Päritoluliikmesriigis, kus asub müüja, on uute veovahendite tarne maksuvaba (käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt a). Selle sätte kohaselt peab kõnealuse maksuvabastuse saamiseks olema tõendatud, et müüja või klient saadab või veab uue veovahendi kliendile, kes asub väljaspool päritoluliikmesriiki, kuid see toimub ühenduse piires.

(b) Mootorsõiduk ei ole uus, kui eraisik läheb teise liikmesriiki mootorsõidukit ostma ja veab selle ise tagasi (või korraldab veo), siis ostab ta selle müügikoha käibemaksumääraga ning seetõttu toimub maksustamine päritolukohas. Käibemaks kuulub tasumisele liikmesriigis, kus asub müüja. Kui automüüja on ostnud auto esmaselt müüjalt, kes eelkõige ei ole mootorsõiduki müügihinnas sisalduvat käibemaksu maha arvanud, kohaldatakse kasutatud kaupadele kohaldatavat eriskeemi ("kasuminormi maksustamise erikord", käibemaksudirektiivi artiklid 312 ja järgmised).

Kui mootorsõidukit müüb *eraisik*, võib see käibemaksu seisukohalt olla:

(a) uus (uue määratlust vaata eelmisest punktist a). Sellisel juhul kuulub käibemaks tasumisele liikmesriigis, kuhu sõiduk viiakse (käibemaksudirektiivi artikkel 2). Topeltmaksustamise vältimiseks on uue auto müünud eraisikul õigus päritoluriigis müügihinnale lisatud käibemaks maha arvata või tagasi nõuda kuni selle käibemaksusummani, mille ta peaks tasuma, kui tarne maksustataks päritoluliikmesriigis (käibemaksudirektiivi artikkel 172);

(b) ei ole uus. Tehing ei kuulu käibemaksuga maksustamisele. Käibemaksukohustust ei teki.

Komisjon leiab, et riiklikud ametiasutused võivad registreerimisel nõuda ka **tõendit kindlustuskatte kohta.**

3.5.2. *Eelnevalt teises liikmesriigis registreeritud mootorsõidukid*

Mootorsõidukite puhul, mis on eelnevalt registreeritud mõnes teises liikmesriigis, võib registreeriv liikmesriik nõuda üksnes järgmiste dokumentide esitamist:

(a) **teises liikmesriigis välja antud ühtlustamata registreerimistunnistuse originaal või koopia:** paljudel enne 2004. aastat registreeritud sõidukitel on endiselt ühtlustamata registreerimistunnistus. Ühenduse õigusaktid ei kohusta teises liikmesriigis välja antud seda liiki tunnistuse originaali või koopiat sihtliikmesriigi riiklikele registreerimisasutustele edastama. Komisjon on arvamusel, et riiklike õigusaktidega võidakse ostjat siiski kohustada enne mootorsõiduki registreerimist esitama päritoluliikmesriigis välja antud registreerimistunnistuse, et vältida administratiivset topeltkontrolli või vähendada sõidukitega seotud kuritegevust;

(b) **ühtlustatud registreerimistunnistus:** sõiduki uuesti registreerimise korral teises liikmesriigis peavad liikmesriigid tunnustama teise liikmesriigi väljastatud ühtlustatud registreerimistunnistust. ([2]) Kui ostja ostab ühtlustatud registreerimistunnistusega mootorsõiduki, on ta igal juhul saanud eelmise registreerimistunnistuse I osa ja — kui see on välja antud — II osa. Eelmise registreerimistunnistuse I ja II osa (kui see on välja antud) tuleb edastada sihtliikmesriigi registreerimisasutustele, et need asutused saaksid võtta eelmise registreerimistunnistuse esitatud osa(d) enda kätte hoiule. Nad peavad tunnistuse äravõtmisest teatama kahe kuu jooksul selle liikmesriigi asutusele, kes tunnistuse välja andis. Lisaks peavad nad äravõetud tunnistuse kuue kuu jooksul pärast selle äravõtmist sellele asutusele tagastama, kui asutus seda

([1]) ELT L 347, 11.12.2006, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 2007/133/EÜ (ELT L 57, 24.2.2007, lk 12).
([2]) Direktiivi 1999/37/EÜ artikkel 4.

nõuab. Kui registreerimistunnistus on kaheosaline ([1]) ja II osa puudub, võivad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus sõiduk uuesti registreerida soovitakse, erandjuhtudel otsustada sõiduki uuesti registreerida, kuid ainult pärast seda, kui nad on saanud sõiduki eelnevalt registreerinud liikmesriigi pädevatelt asutustelt kirjaliku või elektroonilise kinnituse, et taotluse esitajal on õigus sõidukit teises liikmesriigis uuesti registreerida; ([2])

(c) EÜ või riiklik vastavustunnistus:

— riiklikud ametiasutused ei tohi eelnevalt teises liikmesriigis registreeritud sõidukite puhul EÜ vastavustunnistust nõuda juhul, kui sõiduki eelmine registreerimistunnistus vastab täielikult direktiivis 1999/37/EÜ esitatud näidisele. Selle direktiivi artikli 4 kohaselt tunnustavad liikmesriigid teises liikmesriigis väljastatud registreerimistunnistust sõiduki uuesti registreerimisel nimetatud liikmesriikides,

— riiklikud ametiasutused võivad siiski varem teises liikmesriigis registreeritud sõidukite puhul EÜ vastavustunnistust nõuda juhul, kui teise liikmesriigi ühtlustamata registreerimistunnistus ei võimalda neil mootorsõidukit piisavalt täpselt tuvastada,

— kui mootorsõidukil puudub EÜ vastavustunnistus, võivad riigiasutused nõuda riiklikku vastavustunnistust;

(d) tõend käibemaksu tasumise kohta, kui sõiduk ei ole käibemaksu seisukohalt uus (vt punkt 3.5.1);

(e) kindlustuspoliis;

(f) **tehnoülevaatuse kontrollkaart**, kui tehnoülevaatus on kohustuslik kõigile eelnevalt samas liikmesriigis või teises liikmesriigis registreeritud sõidukitele.

4. MOOTORSÕIDUKI ÜLEVIIMINE TEISE LIIKMESRIIKI

Mootorsõiduki võib loomulikult panna haagisele või veokile ja teise liikmesriiki viia. Kuid paljude mootorsõidukitega sõidetakse sihtliikmesriiki.

Enamikus liikmesriikides on sätestatud, et üldjuhul ei tohi mootorsõidukiga üldkasutatavatel teedel liigelda, kui sellel puudub registreerimismärk. Tavaline on olukord, kus sõidetakse päritoluliikmesriigi või sihtliikmesriigi registreerimismärke kandva mootorsõidukiga.

Lisaks peab olema tsiviilvastutus kaetud kindlustusega ([3]) ning sõidukijuhtidel on soovitav oma sõidukit kasutades kaasas kanda "rohelist kaarti", st rahvusvahelist kindlustuspoliisi. ([4]) Pärast mitmepoolse lepingu ([5]) allkirjastamist kõigi 25 liikmesriigi (ning Andorra, Horvaatia, Liechtensteini, Norra ja Šveitsi) poolt on sõiduki registreerimismärk samaväärne kindlustuspoliisiga. See võimaldab mõne nimetatud riigi numbrimärkidega mootorsõidukiga vabalt sellel alal ringi liikuda, ilma et piiridel kontrollitaks mootorsõiduki kohustuslikku liikluskindlustust.

([1]) Direktiivi 1999/37/EÜ preambuli põhjenduse 7 kohaselt kasutavad liikmesriigid registreerimistunnistusi, mis on ühe- või kaheosalised, ja "praegu on kohane mõlema süsteemi samaaegse kasutamise võimaldamine". Seepärast sätestatakse direktiivi artikli 3 lõikes 1, et tunnistus on kas üheosaline vastavalt I lisale või kaheosaline vastavalt I ja II lisale. Viide II lisale kehtib üksnes liikmesriikide suhtes, kes kasutavad kahe eraldi osaga registreerimistunnistust (I ja II osa).

([2]) Direktiivi 1999/37/EÜ artikli 5 lõige 2.

([3]) Nõukogu 24. aprilli 1972. aasta direktiiv 72/166/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 103, 2.5.1972, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/14/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 14).

([4]) Iga sõidukijuht võib rohelise kaardi saada kindlustusandjalt, kes andis talle välja kohustusliku liikluskindlustuse poliisi. Rohelise kaardi süsteem seati sisse 1953. aastal ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni egiidi all ning seda haldab büroode nõukogu. Roheline kaart tõendab, et sõidukijuhil on vähemalt külastatavate riikide õigusaktidega ette nähtud minimaalne kohustuslik kindlustuskaitse (vt täpsemalt: http://www.cobx.org/public/NXhomeEng-Public.htm).

([5]) Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriikide liikluskindlustuse riiklike büroode vaheline leping, alla kirjutatud 30. mail 2002, sisaldub komisjoni 28. juuli 2003. aasta otsuse 2003/564/EÜ lisas (nõukogu direktiivi 72/166/EMÜ rakenda, ise kohta mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse kontrolli osas) (ELT L 192, 31.7.2003, lk 23).

Mootorsõidukiga õiguspäraselt sihtliikmesriiki sõitmiseks on kaks võimalust: mootorsõidukil on kas jaemüüja registreerimismärk või ajutine registreerimismärk.

4.1. **Jaemüüja registreerimismärgiga mootorsõidukiga liiklemine**

Enamikus liikmesriikides on olemas jaemüüjatele ettenähtud spetsiaalsed registreerimissüsteemid, et võimaldada jaemüüjatel lühiajaliselt sõidukitega üldkasutatavatel teedel liigelda, ilma et nad oleksid kohustatud neid ametlikult registreerima. Jaemüüjatele ettenähtud spetsiaalseid registreerimissüsteeme võivad kasutada tootjad, monteerijad, turustajad ja vahendajad neile kuuluvate mootorsõidukite puhul.

Enamik liikmesriike ei anna välja jaemüüjatele ettenähtud registreerimistunnistusi kui selliseid, millega kaasneks mootorsõiduki identifitseerimine. Üldjuhul annavad nad teist liiki dokumendi, mis tõendab registreerimismärkide ja nende omaniku seost ja/või millega kohustatakse omanikku pidama sõidupäevikut, millesse kantakse selle registreerimismärgi all tehtud sõidud.

Maanteeliiklust käsitleva Viini konventsiooni ([1]) artikli 35 lõike 1 punktis a sätestatakse, et lepinguosalised ei tohi keelata teise lepinguosalise registreeritud mootorsõidukiga liiklemist, kui juhil on kaasas registreerimistunnistus. Lepinguosalised peavad ka tunnustama teiste lepinguosaliste poolt konventsiooni kohaselt välja antud registreerimistunnistusi. Konventsioonis ei ole aga sätteid, millega nõutaks või lubataks lepinguosalistel keelata konventsioonile mittevastavate mootorsõidukite vaba liikumist.

Pidades silmas kaupade vaba liikumist ühenduses, ([2]) reguleerib teises liikmesriigis välja antud jaemüüja registreerimismärgiga mootorsõidukite ühendusesisest liikumist EÜ asutamisleping, ([3]) eriti selle artikkel 28. Mis tahes takistused peavad olema põhjendatud vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 30 või Euroopa Kohtu tunnustatud kohustuslikele nõuetele.

Jaemüüja registreerimismärgiga sõidukitele kehtib ka põhimõte, et iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, et tagada, et nende sõidukite kasutamisel, mille põhiasukoht on tema territooriumil, on tsiviilvastutus kaetud kindlustusega. Kaetud vastutuse ulatus ja kindlustuskaitse tingimused määratakse kindlaks kõnealuste meetmete põhjal. Liikmesriigid võivad jaemüüja registreerimismärgiga sõidukid siiski sellest kohustusest vabastada (st eeltoodud sättest erandi teha), kui need märgid on kantud selle liikmesriigi koostatud ning teistele liikmesriikidele ja komisjonile saadetud loendisse. Sellisel juhul jääb teistele liikmesriikidele õigus nõuda, et sellise sõiduki valdajal peab olema kehtiv roheline kaart või et ta sõlmiks asjaomase liikmesriigi nõuetele vastava piirikindlustuslepingu. ([4]) Viienda liikluskindlustuse direktiiviga 2005/14/EÜ ([5]) tehtud direktiivi 72/166/EMÜ uues muudatuses aga sätestatakse, et erilise registreerimismärgi tõttu kindlustamiskohustusest vabastatud sõidukeid tuleb kohelda samal viisil kindlustamata sõidukitega. Selliste sõidukite põhjustatud õnnetuste ohvritel on õigus nõuda hüvitist selle riigi hüvitusorganilt, kus õnnetus toimus. Sellel organil on seejärel nõudeõigus selle riigi tagatisfondi vastu, kus on sõiduki põhiasukoht.

4.2. **Ajutise registreerimismärgiga mootorsõiduk**

Paljud liikmesriigid on seadnud sisse ajutise registreerimise süsteemi, et mootorsõidukiga oleks võimalik lühiajaliselt liigelda, kuni see lõplikult registreeritakse või riigi territooriumilt välja viiakse. Ajutine registreerimine toimub üldjuhul sõiduki päritoluliikmesriigis. Komisjon leiab aga, et tulenevalt kaupade transiidivabaduse üldpõhimõttest ja sõidukite registreerimisdokumente käsitlevast direktiivist peaks päritoluliikmesriik oma territooriumil aktsepteerima ka sihtliikmesriigi poolt välja antud ajutisi registreerimismärke ja registreerimistunnistusi.

([1]) ÜRO Euroopa Majanduskomisjon, 8. november 1968, muudetud kujul.
([2]) Euroopa Kohtu 23. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-115/02: Administration des douanes et droits indirects *v.* Rioglass SA ja Transremar SL (EKL 2003, lk I-12705, punkt 18).
([3]) Vt Euroopa Kohtu 2. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-12/02: Kriminaalmenetlus Marco Grilli suhtes (EKL 2003, lk I-11585).
([4]) Direktiivi 72/166/EMÜ artikli 4 punkt b.
([5]) Artikli 1 lõike 3 punkt b. Kuulub liikmesriikides rakendamisele hiljemalt 11. juuniks 2007.

Ajutiseks registreerimiseks:

— võivad liikmesriigid välja anda **ajutise registreerimistunnistuse, mis ei erine direktiivis 1999/37/EÜ esitatud näidisest või erineb sellest üksnes vähesel määral**. Sel juhul on teised liikmesriigid kohustatud tunnustama liikmesriigi välja antud ajutist registreerimistunnistust sõiduki identifitseerimiseks rahvusvahelises liikluses, kui juhil on direktiivi artikli 5 lõike 1 kohaselt kaasas registreerimistunnistuse I osa; ([1])

— teise võimalusena võib **ajutine registreerimistunnistus direktiivis 1999/37/EÜ esitatud näidisest olulisel määral erineda**. Liikmesriigid peavad põhimõtteliselt seda tunnistust tunnustama kooskõlas EÜ asutamislepingu artiklitega 28 ja 30.

Ajutise registreerimismärgi ja registreerimistunnistusega mootorsõiduki vaba liikumist võib takistada üksnes liiklusohutusega seotud põhjustel (nagu juhi juhtimisvõime, liikluseeskirjade järgimine ja mootorsõiduki tehnoseisund), kui on alust kahtlustada, et sõiduk on varastatud, või kui kontrollivatel ametiisikutel on põhjust kahelda tunnistuse ehtsuses.

Lisaks on sõidukijuhtidel soovitav kaasas kanda "rohelist kaarti", mis tõendab vähemalt külastatava riigi õigusaktide miinimumnõuetele vastava kindlustuskaitse olemasolu. Reisi ajal ja kuni lõpliku registreerimiseni sihtliikmesriigis peab sõidukil olema kehtiv kindlustuspoliis, mille on välja andnud sõiduki päritoluriigis tegevusluba omav kindlustusandja. Uue eeskirjaga, ([2]) mille liikmesriigid peavad üle võtma hiljemalt 11. juuniks 2007, nähakse siiski ette, et kui sõiduk lähetatakse ühest liikmesriigist teise, käsitatakse seda liikmesriiki, kus riskiobjekt asub, sihtliikmesriigina kolmekümne päeva jooksul alates tarne vastuvõtmisest ostja poolt, kuigi sõidukit ei ole sihtliikmesriigis ametlikult registreeritud. See võimaldab sõiduki ostjal saada oma elukohaliikmesriigis kindlustuskaitse, kuigi sõidukil on veel välisriigi registreerimismärk (päritoluriigi ajutine registreerimismärk). Tegelikkuses tähendab see, et kindlustus tuleb võtta sihtriigis. Kindlustust võivad pakkuda sihtliikmesriigis asuvad kindlustusseltsid või teistes liikmesriikides asuvad kindlustusseltsid, kes pakuvad sihtliikmesriigis teenuseid, kasutades teenuste osutamise vabadust või asutamisvabadust.

5. ÕIGUSKAITSEVAHENDID

Riigiasutuse otsusest jätta mootorsõidukile tüübikinnitus andmata või jätta mootorsõiduk registreerimata teatatakse asjaomasele isikule ning samal ajal teavitatakse seda isikut õiguskaitsevahenditest, mis selles liikmesriigis kehtivate seaduste alusel on tema käsutuses, ning selliste õiguskaitsevahendite kasutamise tähtaegadest. ([3])

Lisaks registreerimist taotlevale isikule võimaldatavatele ametlikele riiklikele õiguskaitsevahenditele võivad kodanikud ja ettevõtted taotleda auto tüübikinnituse või registreerimisega seotud probleemide lahendamist SOLVIT-võrgu kaudu. ([4]) SOLVIT-süsteemi kasutamine on tasuta.

On samuti võimalik pöörduda otse Euroopa Komisjoni poole ja esitada liikmesriigi vastu kaebus. Komisjon võib — kui ta leiab, et liikmesriik on rikkunud EÜ asutamislepingust tulenevaid kohustusi — algatada liikmesriigi suhtes rikkumismenetluse EÜ asutamislepingu artikli 226 alusel.

([1]) Direktiivi 1999/37/EÜ kohaldatakse ka ajutiste registreerimistunnistuste suhtes, mida liikmesriigid peavad tunnustama nimetatud direktiivi artikli 1, artikli 2 lõike b ja artikli 4 kohaselt.
([2]) Direktiiviga 2005/14/EÜ on kolmandasse nõukogu direktiivi 90/232/EMÜ (EÜT L 129, 19.5.1990, lk 33) lisatud uus artikkel 4a seoses mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustusega.
([3]) Direktiivi 70/156/EMÜ artikkel 12.
([4]) http://europa.eu.int/solvit/

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT

KOMISJON

Euro vahetuskurss [1]

23. märts 2007

(2007/C 68/05)

1 euro =

	Valuuta	Kurss		Valuuta	Kurss
USD	USA dollar	1,3327	RON	Rumeenia leu	3,3630
JPY	Jaapani jeen	156,65	SKK	Slovakkia kroon	33,582
DKK	Taani kroon	7,4505	TRY	Türgi liir	1,8479
GBP	Inglise nael	0,67780	AUD	Austraalia dollar	1,6519
SEK	Rootsi kroon	9,3135	CAD	Kanada dollar	1,5432
CHF	Šveitsi frank	1,6164	HKD	Hong Kongi dollar	10,4103
ISK	Islandi kroon	88,46	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,8654
NOK	Norra kroon	8,1150	SGD	Singapuri dollar	2,0217
BGN	Bulgaaria lev	1,9558	KRW	Korea won	1 248,54
CYP	Küprose nael	0,5805	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	9,6281
CZK	Tšehhi kroon	27,973	CNY	Hiina jüaan	10,2991
EEK	Eesti kroon	15,6466	HRK	Horvaatia kuna	7,3815
HUF	Ungari forint	246,70	IDR	Indoneesia ruupia	12 140,90
LTL	Leedu litt	3,4528	MYR	Malaisia ringit	4,6065
LVL	Läti latt	0,7096	PHP	Filipiini peeso	64,003
MTL	Malta liir	0,4293	RUB	Vene rubla	34,6730
PLN	Poola zlott	3,8760	THB	Tai baht	42,402

[1] *Allikas:* EKP avaldatud viitekurss.

Regionaalabi suunised aastateks 2007–2013 — Regionaalabi kaart: Portugal, Küpros

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/C 68/06)

N 727/2006 — PORTUGAL

Regionaalabi kaart 1.1.2007–31.12.2013

(heaks kiitnud komisjon 7.2.2007)

NUTS II	NUTS III	Investeeringuteks ettenähtud regionaalabi ülemmäär (1) (kohaldatakse suurettevõtete suhtes)	
1. **Piirkonnad, millel on õigus saada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis a sätestatud abi terve ajavahemiku 2007-2013 jooksul**			
		1.1.2007-31.12.2010	1.1.2011-31.12.2013
Norte	Alto Trás-os-Montes	30	30
	Ave	30	30
	Cávado	30	30
	Douro	30	30
	Entre Douro e Vouga	30	30
	Grande Porto	30	30
	Minho Lima	30	30
	Tâmega	30	30
Centro	Baixo Mondego	30	30
	Baixo Vouga	30	30
	Beira Interior Norte	40	30
	Beira Interior Sul	40	30
	Cova da Beira	40	30
	Dão Lafões	36,5	30
	Pinhal Interior Norte	40	30
	Pinhal Interior Sul	40	30
	Pinhal Litoral	30	30
	Serra da Estrela	40	30
	Médio Tejo	30	30
	Oeste	30	30
Alentejo	Lezíria do Tejo	30	30
	Alto Alentejo	40	30
	Alentejo Central	40	30
	Alentejo Litoral	40	30
	Baixo Alentejo	40	30

NUTS II	NUTS III	Investeeringuteks ettenähtud regionaalabi ülemmäär [1] (kohaldatakse suurettevõtete suhtes)	
RA Madeira	RA Madeira	52	40
RA Açores	RA Açores	52	50

2. **Piirkonnad, millel on kuni 31.12.2010 õigus saada abi vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktile a** [2]
(Statistilise mõju piirkonnad)

Algarve	Algarve	30	20

3. **Piirkonnad, millel on õigus saada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud abi terve ajavahemiku 2007-2013 jooksul**

Grande Lisboa	Vila Franca de Xira (Alhandra, Alverca do Ribatejo, Castanheira do Ribatejo, Vila Franca de Xira)	15	15
P. de Setúbal	Setúbal	15	15
	Palmela	15	15
	Montijo	15	15
	Alcochete	15	15

4. **Piirkonnad, millel on õigus saada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud abi ajavahemikus 1.1.2007-31.12.2008 abi ülemmääraga 10 %**

Grande Lisboa	Vila Franca de Xira (Cachoeiras, Calhandriz, Póvoa de Santa Iria, São João dos Montes, Vialonga, Sobralinho, Forte da Casa)	10
	Mafra	10
	Loures	10
	Sintra	10
	Amadora	10
	Cascais	10
	Odivelas	10
	Oeiras	10
P. de Setúbal	Seixal	10
	Almada	10
	Barreiro	10
	Moita	10
	Sesimbra	10

[1] Kuni 50 miljoni EUR suuruste abikõlblike kuludega investeerimisprojektide korral suurendatakse ülemmäära keskmise suurusega ettevõtete jaoks 10 protsendipunkti ja väikeettevõtete jaoks 20 protsendipunkti võrra (VKEd on määratletud komisjoni 6. mai 2003. aasta soovituses, mis käsitleb mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36)). Suurte investeerimisprojektide korral, mille abikõlblikud kulud on suuremad kui 50 miljonit EUR, kohandatakse seda ülemmäära vastavalt aastateks 2007-2013 ettenähtud regionaalabi suuniste punktile 67.

[2] Juhul, kui tulevikus läbiviidava läbivaatuse käigus selgub, et asjaomase piirkonna SKT ühe elaniku kohta on langenud alla 75 % EL25 keskmisest, jäävad üks või mitu neist piirkondadest vastavalt artikli 87 lõike 3 punktile a abikõlblikuks ka edaspidi ja ajavahemikul 1.1.2011-31.12.2013 suurendatakse ülemmäära 30 % võrra.

N 814/2006 — KÜPROS

Regionaalabi kaart 1.1.2007–31.12.2013

(heaks kiitnud komisjon 24.1.2007)

KÜPROS	Investeeringuteks ettenähtud regionaalabi ülemmäär [1] (kohaldatakse suurettevõtete suhtes)

1. **Omavalitsusüksused, millel on õigus saada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud abi kogu ajavahemikus 2007-2013 abi ülemmääraga 15 %**

1012 Δήμος Στροβόλου, 1023 Δήμος Λατσιών (Λακκιά), 1024 Γέρι, 1100 Σιά, 1101 Μαθιάτης, 1102 Αλάμπρα, 1103 Αγία Βαρβάρα, 1104 Κοτσιάτης, 1105 Νήσου, 1106 Πέρα Χωριό, 1107 Δήμος Ιδαλίου, 1108 Λύμπια, 1109 Λυθροδόντας & Μονή Προφήτη Ηλία, 1120 Ποταμιά, 1121 'Αγιος Σωζόμενος, 1200 Καμπί, 1201 Φαρμακάς, 1202 Απλίκι, 1203 Λαζανιάς (Περιλ. Μονή Μαχαιρά), 1204 Γούρρη, 1205 Φικάρδου (Περιλ. Οικ. Πύργου), 1206 'Αγιος Επιφάνιος (Ορεινής), 1207 Καλό Χωριό (Ορεινής), 1208 Μαλούντα, 1209 Κλήρου, 1210 Αρεδιού, 1211 'Αγιος Ιωάννης (Μαλούντας), 1212 Αγροκηπιά, 1213 Μιτσερό (Περ. Μονή Αγ. Παντελ.), 1220 Καπέδες, 1221 Καταλιόντας, 1222 Αναλιόντας (Περ. Μονή Αρχ.Μιχ.), 1223 Καμπιά, 1224 Μαργί, 1225 Τσέρι, 1226 Πολιτικό -Μονή Αγ.Ηρακλ.&Φιλάνι, 1227 Πέρα, 1228 Επισκοπειό, 1229 Ψιμολόφου, 1230 Εργάτες, 1240 'Αγιοι Τριμιθιάς, 1241 Παλαιομέτοχο, 1243 Κοκκινοτριμιθιά, 1244 Μάμμαρη, 1300 Παλαιχώρι Μόρφου, 1301 Ασκάς, 1302 'Αλωνα, 1303 Φτερικούδι, 1304 Πολύστυπος, 1305 Λαγουδερά, 1306 Σαράντι, 1307 Λιβάδια, 1308 Αληθινού, 1309 Πλατανιστάσα, 1310 Παλαιχώρι Ορεινής, 1320 Ξυλιάτος, 1321 'Αγιος Γεώργιος Καυκάλλου, 1322 Νικητάρι (Περιλ. Ασίνου), 1323 Βυζακιά, 1324 Αγία Μαρίνα (Ξυλιάτου), 1325 Άγιοι Ηλιόφωτοι, 1326 Κάτω Μονή, 1327 Ορούντα, 1328 Πάνω Κουτραφάς, 1329 Κάτω Κουτραφάς (Περιλ. Μάνδρες), 1330 Ποτάμι, 1361 Περιστερώνα, 1362 Αστρομερίτης, 1368 Μένικο, 1400 Σπήλια, 1402 Αγία Ειρήνη, 1403 Καννάβια (Περιλ. Καπουρά), 1404 Κακοπετριά -Πλατάνια,Αγ.Νικ.Στ., 1405 'Αγιος Θεόδωρος (Σολέας), 1406 Γαλάτα, 1407 Σινάορος, 1408 Καλιάνα, 1409 Τεμβριά, 1410 Κοράκου (Περιλ. Αργολάδου), 1411 Ευρύχου, 1412 Φλάσου, 1414 Άγιος Επιφάνιος (Σολέας), 1415 Ληνού, 1416 Κατύδατα, 1417 Σκουριώτισσα (Φουκάσα), 1420 Πεδουλάς, 1421 Μυλικούρι, 1422 Μουτουλλάς, 1423 Οίκος, 1424 Καλοπαναγιώτης-Ορκόντας,Ι.Λαμπ., 1425 Γερακιές, 1426 Τσακίστρα (Περιλ. Μονή Κύκκου), 1427 Κάμπος, 1430 Άγιος Νικόλαος (Λέυκας), 1456 Πάνω Πύργος, 1457 Κάτω Πύργος, 1458 Σελλάδι του Άππη, 1459 Αλεύγα, 1460 Πηγένια (Περιλ. Χαλέρι), 1461 Παχύαμμος, 1465 Φροδίσια (Βροδίσια), 1462 'Αγιος Θεόδωρος (Τιλλιρίας), 3100 Δήμος Αγίας Νάπας -& Αγία Θέκλα, 3101 Δήμος Παραλιμνίου, 3102 Δήμος Δερύνειας-Στροβίλ.&Α.Νικ., 3103 Σωτήρα, 3104 Λιοπέτρι, 3105 Φρέναρος, 3110 Αυγόρου (& Μονή 'Αγιος Κενδέας), 4010 Δήμος Αραδίππου, 4011 Λιβάδια, 4012 Δρομολαξιά, 4013 Μενεού, 4100 Κελλιά, 4102 Βορόκληνη(Ορόκληνη), 4103 Αβδελλερό, 4110 Κίτι, 4111 Περιβόλια, 4112 Τερσεφάνου, 4113 Σοφτάδες, 4120 Μαζωτός, 4121 Αλαμινός, 4122 Αναφωτίδα, 4123 Απλάνταη, 4124 Κιβισίλι, 4125 Αλεθρικό, 4126 Κλαυδιά, 4127 Αγγλισίδες, 4128 Μενόγεια, 4202 Δήμος Αθιένου, 4210 Καλό Χωριό, 4211 Αγία 'Αννα, 4212 Μοσφιλωτή, 4213 Ψευδάς, 4214 Πυργά-Μονή Σταυροβ. &Αγ.Βαρβάρας, 4215 Κόρνος(Περιλ.Μονή Αγίας Θέκλας), 4216 Δελίκηπος, 4217 Κόχη, 4300 Ζύγι, 4301 Μαρί (Περιλ. Βασιλικό), 4302 Καλαβασός, 4303 Τόχνη, 4304 Χοιροκοιτία, 4305 Ψεματισμένος, 4306 Μαρώνι, 4307 'Αγιος Θεόδωρος, 4308 Σκαρίνου, 4309 Κοφίνου, 4310 Κάτω Λεύκαρα, 4311 Δήμος Πάνω Λευκάρων, 4312 Κάτω Δρυς, 4313 Βάβλα (Περιλ. Νονή Αγίου Μηνά), 4314 Λάγεια, 4315 Ορά (Περιλ. Δράπια και Παρσάτα), 4316 Μελίνη, 4317 Οδού, 4318 'Αγιοι Βαβατσινιάς, 4319 Βαβατσινιά, 5011 Δήμος Μέσα Γειτονιάς, 5012 Δήμος Αγίου Αθανασίου, 5020 Πάνω Πολεμίδια, 5021 Ύψωνας, 5022 Δήμος Κάτω Πολεμιδιών, 5100 Παλόδεια, 5101 Παραμύθα-& Μονή Παναγίας Ευαγγ., 5102 Σπιτάλι, 5103 Φασούλα, 5104 Μαθικολώνη, 5105 Γεράσα, 5106 Αψιού, 5107 Απεσιά, 5108 Κορφή, 5109 Λιμνάτης, 5110 Καπηλειό, 5120 Μουτταγιάκα, 5121 Αρμενοχώρι, 5122 Φοινικάρια, 5123 Ακρούντα, 5124 'Αγιος Τύχων, 5125 Παρεκκλησιά, 5126 Πεντάκωμο, 5127 Μοναγρούλλι, 5128 Μονή, 5129 Πύργος, 5130 Ασγάτα (Περ.Μεταλλεία Πλατείες), 5131 Βάσα (Κελλακίου), 5132 Σανίδα, 5133 Πραστιό (Κελλακίου), 5134 Κλωνάρι, 5135 Βίκλα, 5136 Κελλάκι -& Μονή Ζωοδόχου Πηγής, 5137 Ακαπνού, 5138 Επταγώνεια, 5140 Διερώνα, 5141 Αρακαπάς, 5142 'Αγιος Παύλος, 5143 'Αγιος Κωνσταντίνος, 5144 Συκόπετρα, 5145 Λουβαράς, 5146 Καλό Χωριό (Περιλ. 'Αθρακος), 5147 Ζωοπηγή, 5223 Πλατανίστεια, 5224 'Αγιος Θωμάς, 5225 Αλέκτορα, 5226 Ανώγυρα, 5227 Πισσούρι, 5302 'Αλασσα, 5305 'Αγιος Αμβρόσιος, 5306 'Αγιος Θεράπων, 5307 Λόφου, 5308 Πάχνα, 5310 'Αγιος Γεώργιος, 5311 Δωρός, 5312 Λάνεια, 5313 Σιλίκου, 5314 Μονάγρι-& Μονή Παναγίας Αμασγού, 5315 Τριμήκληνη, 5316 'Αγιος Μάμας, 5317 Κουκά, 5318 Μονιάτης-Μέσα Ποτ.,Σαϊττάς,Φυλ., 5320 Δωρά, 5321 Γεροβάσα, 5322 'Αρσος, 5323 Κισσούσα, 5324 Μαλιά, 5325 Βάσα (Κοιλανίου), 5326 Βουνί, 5327 Πέρα Πεδί, 5328 Μανδριά, 5329 Ποταμιού, 5330 'Ομοδος, 5331 Κοιλάνι, 5340 'Αγιος Δημήτριος, 5341 Παλαιόμυλος, 5342 Πρόδρομος (Περιλ. Τρικουκκιά), 5343 Καμινάρια, 5344 Τρεις Ελιές, 5345 Λεμίθου, 5350 Κάτω Πλάτρες (Τορναρίδες), 5351 Πάνω Πλάτρες (Περιλ. Τροόδος), 5352 Φοινί (Περ. Μονή Τροοδίτισσας), 5353 Πάνω Αμίαντος, 5354 Κάτω Αμίαντος, 5360 'Αγιος Θεόδωρος, 5361 'Αγιος Ιωάννης, 5362 Κάτω Μύλος, 5363 Ποταμίτισσα, 5364 Δύμες, 5365 Πελένδρι (Περιλ. Κάρδαμα), 5366 Αγρός, 5367 Αγρίδια, 5368 Χανδριά, 5369 Κυπερούντα, 6010 Δήμος Γεροσκήπου, 6011 Κονιά, 6012 Αγία Μαρινούδα, 6013 Κολώνη (Περιλ. Μονή Ανατολικό), 6014 Αχέλεια, 6022 Έμπα, 6023 Τρεμιθούσα, 6024 Μέσα Χωριό, 6025 Μεσόγη, 6026 Τάλα (Περ. Μονή Αγίου Νεοφύτου), 6100 Κούκλια, 6101 Μανδριά, 6102 Νικόκλεια, 6103 Σουσκιού, 6104 Τίμη, 6106 'Αγία Βαρβάρα, 6107 Αναρίτα, 6108 Φοίνικας, 6110 Μαραθούντα, 6111 'Αρμου, 6112 Επισκοπή, 6113 Νατά, 6114 Χολέτρια, 6115 Αξύλου, 6116 Ελεδιό, 6120 Τσάδα, 6121 Κοίλη, 6122 Στρουμπί, 6123, Πολέμι, 6124 Καλλέπεια (Περιλ. Μορόνερο), 6125 Λετύμβου, 6126 Πιταργού, 6127 Κούρδακα, 6128 Λεμώνα, 6129 Χούλου, 6130 Ακουρσός, 6132 Κάθικας, 6200 Πάνω Αρχιμανδρίτα-& Κάτω Αρχιμ., 6201 Φασούλα, 6202 Μούσερε, 6203 Μάρωνας, 6204 Μαμώνια, 6205 'Αγιος Γεώργιος, 6206 Σταυροκόννου, 6207 Πραστιό, 6208 Τραχυπέδουλα, 6210 Κελοκέδαρα, 6211 Σαλαμιού, 6212 Κιδάσι, 6213 Κέδαρες, 6214 Μέσανα, 6215 Πραιτώρι, 6216 Φιλούσα (Κελοκεδάρων), 6217 Αρμίνου, 6218 'Αγιος Νικόλαος (Περ. Πέραβασα), 6219 'Αγιος Ιωάννης (Περ. Μαλούντα), 6220 Αμαργέτη, 6221 Αγία Μαρίνα (Κελοκεδάρων), 6222 Πενταλιά, 6223 Φάλεια, 6224 Γαλαταριά, 6225 Κοιλίνεια, 6226 Βρέτσια, 6227 Στατός-'Αγιος Φώτιος-&Αμπελίτης, 6228 Λαπηθιού, 6229 Μαμουντάλη, 6230 Πάνω Παναγιά-&Μονή Χρυσορ.&Αγιά, 6231 Ασπρογιά, 6300 Ψάθι, 6301 'Αγιος Δημητριανός, 6302 Κανναβιού (Περιλ. Μελαμιού), 6303 Θρίνια (Δρίνια), 6304 Μηλιά, 6305 Κρίτου Μαρόττου, 6306 Φύτη, 6307 Λάσα, 6308 Δρύμου, 6310 Σίμου, 6311 Αναδιού, 6312 Σάραμα, 6313 Ευρέτου, 6314 Τριμιθούσα, 6315 Φιλούσα (Χρυσοχούς), 6316 Κιός, 6317 Ζαχαριά, 6318 Μελαδειά, Λυσός -Αγ. Μερκούρ & Σταυρός της Ψώκας, 6319 Μελάνδρα, 6320 Λυσός-&Αγ.Μερκούρ.&Σταυρός Ψώκ., 6321 Περιστερώνα, 6330 Θελέτρα, 6331 Γιόλου, 6332 Πάνω Ακουρδάλεια, 6333 Μηλιού -& Μονή Αγίων Αναργύρων, 6334 Κάτω Ακουρδάλεια, 6335 Τέρα, 6336 Κρίτου Τέρα, 6337 Σκούλλη, 6338 Χόλη, 6339 Λουκρουνού, 6340 Καραμουλλήδες, 6341 Χρυσοχού, 6343 Δήμος Πόλεως Χρυσοχούς, 6344 Νέο Χωριό (Περ.Λουτρά Αφροδίτης), 6345 Γουδί, 6350 Κάτω Αρόδες, 6351 Πάνω Αρόδες, 6352 'Ινεια, 6353 Δρούσεια (Περιλ. Πιττόκοπος), 6354 Φασλί, 6355 Ανδρολίκου, 6360 Πελαθούσα -& Μύρμιγκωφ & Λίμνη, 6361 Κυνούσα, 6362 Μακούντα, 6363 Αργάκα, 6364 Γιαλιά, 6365 Αγία Μαρίνα (Χρυσοχούς), 6366 Νέα Δήμματα, 6367 Πομός (Περιλ. Παλιάμπελα), 6368 Στενή, 6369 Άγιος Ισίδωρος, 6370 Λιβάδι.

KÜPROS	Investeeringuteks ettenähtud regionaalabi ülemmäär [1] (kohaldatakse suurettevõtete suhtes)

2. **Omavalitsusüksused, millel on õigus saada EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud üleminekuabi ajavahemikus 1.1.2007-31.12.2008 abi ülemmääraga 10 %**

1000 Δήμος Λευκωσίας, 1010 Δήμος Αγίου Δομετίου, 1011 Δήμος Έγκωμης, 1013 Δήμος Αγλαντζιάς (Αγλαγγιά), 4101 Τρούλλοι, 4104 Πύλα, 5013 Δήμος Γερμασόγειας, 6020 Χλώρακας, 6021 Λέμπα, 6027 Κισσόνεργα, 6133 Δήμος Πέγειας & Αγ. Γεωργίου Πέγειας.

[1] Kuni 50 miljoni EUR suuruste abikõlblike kuludega investeerimisprojektide puhul suurendatakse ülemmäära keskmise suurusega ettevõtete jaoks 10 protsendipunkti ja väikeettevõtete jaoks 20 protsendipunkti võrra (VKEd on määratletud komisjoni 6. mai 2003. aasta soovituses, milles käsitletakse mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlemist (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36). Suurte investeerimisprojektide korral, mille abikõlblikud kulud on suuremad kui 50 miljonit EUR, kohandatakse seda ülemmäära vastavalt aastateks 2007-2013 ettenähtud regionaalabi suuniste punktile 67.